

I medfør af § 37 i Forretningsorden for Inatsisartut skal jeg hermed fremlægge følgende spørgsmål til Naalakkersuisut:

Spørgsmål:

1. **Hvad har man prioriteret i forbindelse med besparelserne i sundhedsvæsenet?**
2. **Hvordan har man arbejdskraftsmæssigt prioriteret besparelserne?**
3. **Hvilke byer/bygder er blevet hårdest ramt af besparelserne?**

(Medlem af Inatsisartut Jess Svane, Siumut)

Begrundelse:

Det er i de mindre byer allerede for et stykke tid siden blevet umuligt at henvende sig til lokale sygehuse udenfor normal åbningstid. Det vil sige, vi er blevet tvunget til at skulle ringe med store udfordringer i forbindelse med, til de større byers sygehuse. Og idag er det blevet åbenbart, at ambulancetjenesten som tidligere har været på beredskab udenfor normale arbejdstider også er skåret væk, som følge af besparelserne.

Med tanke på personale er det meget omskiftelige og dyre læger, sygeplejere og ledelse på sundhedsvæsenet idag som bliver brugt. Hvorfor vil man ikke opkvalificere de lokale sundhedspersonale til ledelsen, her vil man kunne spare en masse penge.

Når man betragter borgerne i de mindre byer og yderdistrikterne, er der mange ældre. På trods af dette ser det ud til at det netop er disse når de laver en opringning udenfor normale arbejdstider, som må tage til takke med at blive modtaget af personale som ikke forstår dem på grund af sprogforskelle. Endvidere er akutambulancekørsel om natten desværre blevet indstillet.